

STUDENTSKÁ VĚDECKÁ ODBORNÁ ČINNOST (SVOČ) – **2011/2012**

AUTOR: Adam Zvonař

NÁZEV: Volba prezidenta České republiky

POSUDEK VYPRACOVAL: JUDr. Janstová Kateřina, PH.D.

I. Aktuálnost tématu:

Autor si zvolil jedno z hojně diskutovaných ústavně – politických témat, a to otázku volby prezidenta republiky. Toto téma získalo v poslední době na své mimořádné aktuálnosti, a to v důsledku přijetí novely Ústavy, která zakotvila jeho přímou volbu.

II. Hodnocení pojetí práce

Předložená práce má vedle úvodní strany a obsahu celkem 31 stran, z nichž vlastní text (25 stran) doplňuje příložený seznam použitých zdrojů; postrádám ale seznam zkratk, neboť v samotném textu jsou velmi často používány pojmy „*Ústava 1948*, *Ústava 1920*, *Ústavy PR*“ atd., které nejsou vysvětleny.

V práci je uvedeno celkem 74 odkazů pod čarou, z nichž je stejně jako ze samotného textu zřejmé, že autor se zvolenými prameny skutečně pracoval.

Vlastní text je rozčleněn do čtyř nestejně obsáhlých částí a je opatřen úvodem a stručným závěrem, ve kterém autor jako „vedlejší produkt“ formuluje svůj názor na současného prezidenta republiky.

III. Hodnocení obsahové

Práce Adama Zvonaře má logickou strukturu, jež je dána do jisté míry tradicí, jaké jsou práce věnované volbě prezidenta republiky, tj. základní předpoklady kandidáta na prezidenta republiky, funkční období, volba prezidenta republiky – přímá, nepřímá (návrhy ústavních zákonů). Práce je doplněna navíc třetí kapitolou, nazvanou „volba prezidenta sousedních států ČR“, která jak již sám název napovídá, je věnována její stručné charakteristice. Autor se v ní snaží konfrontovat odlišnosti ve způsobu volby prezidenta v těchto sousedních státech s naší platnou ústavní úpravou.

IV. Hodnocení formální

Po formální stránce k práci nemám větší kritické poznámky, až na určité drobnosti:

„Prezident republiky si po skončení funkčního období **udělá 5 let přestávku**“ – str. 7

„Ústavní zákon č. 71/2012 Sb. **nabývá účinnosti dne 1.10.2012, s výjimkou několik ustanoveních které se bezprostředně budou vázat na nově zvoleného prezidenta**“ – str. 19

„...**kdy se nejvyšší ústavní funkce se může kumulovat**“ – str. 29

Pokud se jedná o používání citací a odkazů, tak text, který jsem identifikovala jako mně povědomý, má být opatřen tímto odkazem „*Janstová, K.: K postavení prezidenta republiky v ústavním systému ČR – vybrané problémy. In Ústava České republiky v praxi. Praha, Leges 2009, str.....*“ Jedná se zejména o odkaz č. 23,24, 27.

Jinak práce je psána přehledně s odpovídající úrovní jazykového, stylistického a grafického zpracování.

V. **Stručné hodnocení práce (závěr)**

Práce splnila cíl, který si kladla, tj. podat stručnou charakteristiku vývoje volby prezidenta republiky v České republice, zejména pak přímé volby, jejíž diskusi o ní uvádí autor v širších perspektivách politického vývoje.

Závěrem se autor pokouší o určitou analýzu svých postřehů, názorů, z nichž k některým mám své kritické připomínky.

Z mého pohledu se nemohu ztotožnit s názorem „*že současný prezident republiky byl zvolen v nepřímých volbách a dle průzkumů veřejného mínění by v přímých volbách funkci neobhájil. Potom nemůže taková osoba být morální autoritou, která sjednocuje stát*“. Z tohoto autorova závěru by tak automaticky vyplývalo, že ten, kdo bude zvolen prezidentem republiky v přímých volbách, bude morální autoritou a integrujícím článkem společnosti, což je z mého pohledu absolutně iluzorní představa.

Na druhou stranu zde postrádám autorovo stanovisko na tak diskutovanou otázku a to, zda zavedení přímé volby prezidenta republiky v parlamentní formě vlády by muselo být provázeno rozšířením jeho ústavně zakotvených pravomocí.

V úplném závěru práce mne pak zaujal i autorův postoj, který není proti přímé volbě, ale zároveň není jejím zastáncem, ale zároveň přímou volbu preferuje jako lepší způsob volby hlavy státu. Název práce zní „*Volba prezidenta ČR*“, a proto mám právo se domnívat, že měl autor v závěru své práce ve zkratce srovnat výhody či zápory jednotlivých způsobů volby a dospět tak ke konkrétnějšímu vlastnímu názoru.

V Praze dne 10. 5. 2012

JUDr. Janstová Kateřina, Ph.D.